

Katowice, dnia 5 maja 2014 roku

Centralna Komisja do Spraw Stopni i Tytułów
Plac Defilad 1 (Pałac Kultury i Nauki)

za pośrednictwem:

Rady Wydziału Nauk Pedagogicznych
Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu

ul. Gagarina 9
87 -100 TORUŃ

Skarżący: dr JOANNA GRUBA, zamieszkała ul. XXXXXXXXXX

Działając w imieniu własnym, na mocy art. 21 ust 1 Ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. z 2003, nr 65 poz. 595) wnoszę:

Odwołanie

od Uchwały z dnia 8 kwietnia 2014r. nr 6/H/2014

**Rady Wydziału Nauk Pedagogicznych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu,
której odpis doręczono skarżącej w dacie 17 kwietnia 2014r.**

Wskazaną wyżej uchwałę zaskarżam w całości, zarzucając uchybienia natury formalnej i merytorycznej, a w szczególności:

1. naruszenie obowiązujących zasad w zakresie podejmowania decyzji przez organ kolegialny (Radę Wydziału Nauk Pedagogicznych UMK w Toruniu) poprzez podpisanie uchwały nr 6/H/2014 z dnia 8 kwietnia 2014r. jednoosobowo przez Dziekana bez jednoczesnego wykazania umocowania prawnego do tego rodzaju postępowania;

2. brak wskazania w sentencji uchwały Rady Wydziału Nauk Pedagogicznych UMK w Toruniu nr 6/H/2014 z dnia 8 kwietnia 2014r. dyscypliny naukowej, do której odnosi się rozstrzygnięcie w przedmiocie odmowy nadania tytułu doktora habilitowanego;
3. naruszenie art. 21 ust 1 Ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym poprzez brak doręczenia habilitantce uchwały w przedmiocie odmowy nadania tytułu doktora habilitowanego wraz z uzasadnieniem, w miejsce której doręczono jedynie wyciąg z protokołu posiedzenia Rady Wydziału Nauk Pedagogicznych z dnia 8 kwietnia 2014r. (– zarzut formułowany w przypadku uznania, że opisane w punkcie 1 powyżej uchybienie formalne nie znajduje uzasadnienia albowiem przedmiotem doręczenia nie jest była uchwała rady wydziału, a jedynie wyciąg z protokołu posiedzenia z dnia 8 kwietnia 2014r.)
4. nieprawidłowe procedowanie w zakresie oceny dorobku naukowego i osiągnięć naukowych habilitantki poprzez powierzenie dokonania merytorycznej oceny dorobku naukowego habilitantki w zakresie pedagogiki wczesnoszkolnej, recenzentom, których aktywność naukowa w zakresie dyscypliny pedagogiki jest całkowicie rozbieżna z obszarem badawczym habilitantki albowiem dotyczy wyłącznie pedagogiki specjalnej;
5. naruszenie zasady obiektywizmu i niezależności w formułowaniu oceny dorobku naukowego habilitantki poprzez uchybienie w zakresie wymogów art. 18 a ust 12 ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym, polegające na upublicznianiu kolejno pełnych treści oddawanych recenzji, na etapie pracy pozostałych recenzentów, w następstwie którego doszło do sytuacji, w której recenzenci sporządzający opinie w zakresie oceny dorobku naukowego habilitantki mieli nieograniczony dostęp do treści opinii sformułowanych przez pozostałych recenzentów;
6. naruszenie w zakresie prawidłowości podstawy opinii komisji habilitacyjnej, determinującej treść zaskarżonej uchwały, polegające na oparciu oceny dorobku naukowego habilitantki na podstawie nierzetelnych i niekompletnych recenzji, tj:
 - recenzji, których treść zawierała braki w zakresie merytorycznej oceny jednego z dwóch osiągnięć badawczo - naukowych wskazanych w autoreferacie,
 - recenzji, których konkluzje zawierały odwołania do nieobowiązujących lub uchylonych przepisów Ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym w kontekście kryteriów oceny dorobku naukowego habilitantki oraz ustawowych wymogów będących przedmiotem oceny zawartej w recenzji,

- recenzji, której opiniujący we wstępie uczynił zastrzeżenie o niekompletności materiału podlegającego analizie i ocenie w ramach formułowanej recenzji informując jednocześnie, że recenzja jego autorstwa nie może z tego względu spełniać wszystkich wymogów ustawowych.

W oparciu o powyższe wnoszę o uchylenie zaskarżonej uchwały i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia.

Uzasadnienie:

I. Uchybienia formalne uchwały nr 6/H/2014

Zgodnie z brzmieniem art. 21 ust. 1 ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym, „uchwała” o odmowie nadawania stopnia doktora habilitowanego powinna zostać doręczona „wraz z uzasadnieniem”. Tymczasem, w niniejszej sprawie, skarżąca otrzymała dokument zatytułowany „Uchwała nr 6/H/2014 Rady Wydziału Nauk Pedagogicznych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu”, (którego treść jak również wskazana wprost podstawa prawna 18a ust 11 ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym sugeruje charakter Uchwały Rady Wydziału Nauk Pedagogicznych UMK), a który został podpisany przez Dziekana Wydziału Nauk Pedagogicznych UMK dr. hab. Piotra Petrykowskiego, prof. UMK.

Rada Wydziału Nauk Pedagogicznych UMK jest organem kolegialnym, którego decyzje nie mogą być podejmowane jednoosobowo bez odpowiedniego upoważnienia prawnego wynikającego z ustawy, statutu Uczelni lub Regulaminu Rady Wydziału.

Art. 18a ust 11 Ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym stanowi, że decyzja o nadaniu lub odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego podejmuje rada jednostki organizacyjnej (w omawianym przypadku Rada Wydziału Nauk Pedagogicznych) na podstawie opinii sformułowanej przez komisję habilitacyjną.

Obecnie obowiązujący Statut Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu (uchwała Senatu UMK w Toruniu nr 135 z dnia 22 października 2013r. dalej: Statut) stanowi, że Rada Wydziału jest organem kolegialnym, który podejmuje decyzje w formie uchwał (§57 w zw. z §58 Statutu). Skoro zatem uchwała Rady Wydziału ilustruje decyzję organu kolegialnego dla

swej ważności wymaga podpisu członków organu kolegialnego podejmujących uchwałę a nie jedynie przewodniczącego Rady Wydziału.

Zaznaczyć przy tym należy, że treść Regulaminu Posiedzeń Senatu Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu (załącznik nr 5 do Statutu), który znajduje odpowiednie zastosowanie m.in. do posiedzeń rad wydziałów, nie formułuje podstawy prawnej uzasadniającej podpisywanie uchwał rady wydziału jednoosobowo przez Dziekana. Ewentualna podstawa formalnoprawna mogłaby wynikać z treści wydanego na podstawie Statutu regulaminu regulującego tryb działania rady wydziału.

W ocenie skarżącej podstawy prawnej do takiego procedowania nie formułuje jednak Regulamin Rady Wydziału Nauk Pedagogicznych UMK w Toruniu zatwierdzony uchwałą RWNP z 4 grudnia 2012r. (upubliczniony i dostępny na stronie internetowej jednostki:

<http://www.pedagogika.umk.pl/index.php/pl/o-wydziale/rada-wydzialu/696-regulamin-rady-wnp-na-lata-2012-2016>).

Moc obowiązująca wskazanego wyżej Regulaminu Rady Wydziału może być oczywiście dyskusyjna w świetle faktu, że został on wydany na podstawie nieobowiązującego obecnie Statutu UMK w Toruniu, a w konsekwencji wszystkie odwołania zawartych w treści tego Regulaminu odnoszą do jednostek redakcyjnych Statutu UMK w Toruniu w brzmieniu sprzed 22 października 2013r.

Niemniej jednak, mając na względzie, że jest to aktualnie jedyny upubliczniony na stronie jednostki Regulamin Rady Wydziału, przyjąć należy - działając w zaufaniu do władz jednostki oraz logicznie wnioskując, że podany do publicznej wiadomości Regulamin Rady Wydziału Nauk Pedagogicznych z dnia 4 grudnia 2012r. jest obowiązujący - że nie buduje on żadnych podstaw prawnych do podpisywania przez Dziekana Wydziału jednoosobowo uchwał Rady Wydziału, a w szczególności nie formułuje takiej podstawy w stosunku do będącej przedmiotem zaskarżenia Uchwały w przedmiocie odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego.

Uzasadnionym jest także wnioskowanie, że w przypadku istnienia szczególnej podstawy prawnej uzasadniającej składanie jednego podpisu pod uchwałą organu kolegialnego, podstawa ta powinna zostać wyszczególniona w treści uchwały.

W świetle powyższych okoliczności, w analizowanym przypadku mamy do czynienia z sytuacją dwojakiego rodzaju.

Po pierwsze, jeśli przyjmiemy, że dokumentacja doręczona skarżącej w dniu 17 kwietnia 2014 roku jest faktycznie Uchwałą nr 6/H/2014 w przedmiocie odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego nauk społecznych, to Uchwała ta nie spełnia wymogów formalnych determinujących jej ważność albowiem jako uchwała organu kolegialnego (Rady Wydziału Nauk Pedagogicznych) została podpisana jedynie przez Dziekana tego wydziału, a nie wykazano w treści tego dokumentu żadnego szczególnego umocowania Dziekana do takiego rodzaju procedowania.

Po drugie, jeśli nawet przyjmiemy, że dokumentacja doręczona skarżącej w dniu 17 kwietnia 2014 roku to nie Uchwała nr 6/H/2014 w przedmiocie odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego nauk społecznych, a jedynie wyciąg z protokołu posiedzenia Rady Wydziału z dnia 8 kwietnia 2014r. podczas którego uchwałę podjęto, to stwierdzić należy, że doszło do naruszenia art. 21 ust. 1 Ustawy o stopniach i tytułach naukowych, który wymaga doręczenia Uchwały Rady Wydziału wraz z uzasadnieniem (a nie wyciągu z przebiegu posiedzenia).

Nadmienić należy również, że gdyby przyjąć, że w omawianym przypadku mamy do czynienia z doręczeniem wyciągu z protokołu z przebiegu obrad Rady Wydziału Nauk Pedagogicznych z dnia 8 kwietnia 2014r. to dokument ten powinien być, zdaniem skarżącej podpisany przez osobę przewodniczącą posiedzeniu oraz protokolanta. Zgodnie bowiem z § 13 ust 1 Regulaminu posiedzeń Senatu, który (na podstawie §1 ust. 2) powinien znaleźć w niniejszym przypadku odpowiednie zastosowanie, protokół z posiedzenia powinien być podpisany przez przewodniczącego i protokolanta.

Niezależnie od powyższego wskazać należy również, że zaskarżona uchwała zawiera wadę formalną albowiem sentencja Uchwały nr 6 /H/2014 Rady Wydziału Nauk Pedagogicznych UMK w Toruniu z dnia 8 kwietnia 2014r. **nie wskazuje dyscypliny naukowej**, do której odnosi się rozstrzygnięcie. Tym samym nie sposób skutecznie skontrolować prawidłowości motywów rozstrzygnięcia zawartego w uchwale – sformułowanych w sposób ogólnikowy i lapidarny - bez odniesienia się do konkretnej dyscypliny naukowej. Dość tylko wskazać, że zgodnie z Wykazem Obszarów Wiedzy, Dziedzin Nauki i Sztuki oraz Dyscyplin Naukowych i Artystycznych (Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 8 sierpnia 2011r.) w ramach dziedziny nauk społecznych znajduje się aż 9 dyscyplin naukowych obejmujących niejednokrotnie rozbieżną tematykę (nauki o bezpieczeństwie, nauki o obronności, nauki o mediach, nauki o polityce, nauki o polityce publicznej, nauki o poznaniu i

komunikacji społecznej, pedagogika, psychologia, socjologia). Powyższe uchybienie ma istotne znaczenie, choćby z tego względu, że utrzymanie w mocy zaskarżonej uchwały o odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego nauk społecznych bez jednoczesnego wskazania dyscypliny naukowej, której dotyczy odmowa pozbawia skarżącą, w świetle brzmienia art. 21 ust 3 Ustawy, możliwości wszczęcia postępowania habilitacyjnego w każdej z 9 dyscyplin dziedziny nauk społecznych.

W tym stanie rzeczy uchwała będąca przedmiotem niniejszego odwołania zasługuje na uchylenie już ze względu na same uchybienia formalne.

II. Naruszenie art. 18 ust 12 Ustawy o stopniach i tytule naukowym skutkujące procedowaniem z naruszeniem zasad obiektywizmu i indywidualnej, niezależnej oceny dokonywanej przez recenzentów będących członkami komisji habilitacyjnej.

W postępowaniu, którego dotyczy przedmiotowe odwołanie, Rada Wydziału Nauk Pedagogicznych UMK w Toruniu zastosowała nieuzasadniony i nietypowy sposób podawania do publicznej wiadomości treści recenzji formułowanych przez poszczególnych członków komisji habilitacyjnej poprzez zamieszczanie, w trakcie postępowania habilitacyjnego skarżącej, na stronie internetowej jednostki, kolejno (tj. jednej po drugiej) w pełnej treści każdej z recenzji. Zgodnie z treścią art. 18 ust. 12 Ustawy o stopniach i tytule naukowym rada jednostki organizacyjnej zamieszcza na stronie internetowej: wniosek osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego wraz z autoreferatem, informację o składzie komisji habilitacyjnej, **harmonogram przebiegu postępowania** oraz uchwałę o nadaniu lub odmowie nadania wnioskowanego stopnia wraz z uzasadnieniem. W omawianym przypadku zamiast harmonogramu przebiegu postępowania, który ze swej istoty powinien ilustrować tok postępowania (tj. przebieg konkretnych czynności w określonym czasie) na stronie jednostki upubliczniono pełną treść recenzji opracowanych przez członków komisji habilitacyjnej. Istotne znaczenie ma fakt, że treść ocen recenzentów nie została upubliczniona, w tym samym czasie, tj. po zakończeniu pracy przez każdego z recenzentów, ale recenzje były upubliczniane kolejno. W konsekwencji, w trakcie postępowania doszło do sytuacji, w której recenzent będący w trakcie opracowywania oceny dorobku habilitantki mógł bez przeszkód zapoznać się z treścią recenzji innego recenzenta, albowiem w tym czasie jej pełna treść była już dostępna na stronie wydziału. W efekcie, jako pierwsza została na stronie wydziału

podana do publicznej wiadomości treść recenzji dr. hab. Jacka Błęszyńskiego, prof. UMK opublikowana w dacie 10.12.2014 r.(w załączeniu przedstawiono wydruki print screen strony internetowej wydziału ilustrujące upublicznienie treści recenzji).

Powyższe postępowanie skarżąca postrzega jako niezgodne z art. 18 a ust 12 ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym, a także niezgodne z §18 Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 22 września 2011 roku w *sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich i postępowaniach habilitacyjnych*, które wprost wskazuje, że podanie recenzji do publicznej wiadomości poprzez zamieszczenie ich treści na stronie internetowej ma miejsce dopiero na etapie procedowania Komisji Centralnej („*Uchwałę w sprawie nadania albo odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego ogłasza się, wraz z informacją o składzie komisji habilitacyjnej oraz recenzjami złożonymi w postępowaniu habilitacyjnym, w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Centralnej Komisji, w terminie 30 dni od dnia podjęcia uchwały*”). Opisane wyżej wadliwe postępowanie Rady Wydziału polegające na przedwczesnym kolejnym upublicznianiu treści recenzji w zakresie oceny pracy habilitantki, skutkowało tym, że recenzenci formułowali kolejne oceny bez zachowania warunków obiektywizmu i niezależności. Procedowanie tego rodzaju z oczywistych względów pozostaje w sprzeczności z celami postępowania habilitacyjnego w zakresie oceny dorobku naukowego i osiągnięć habilitantki. Wymóg opracowania oceny dorobku naukowego przez każdego z trzech recenzentów wchodzących w skład komisji habilitacyjnej przesądza o tym, że oceny przez nich formułowane powinny mieć charakter indywidualny i powinny być dokonywane z zachowaniem zasady bezstronności i obiektywizmu, w warunkach pozbawionych wpływu czynników zewnętrznych, w szczególności sugerujących możliwy kierunek konkluzji recenzji. Skoro w postępowaniu habilitacyjnym wymaga się sporządzenia przez każdego z trzech recenzentów własnej opinii (a nie jednej opinii sporządzonej wspólnie i podpisanej przez wszystkich recenzentów), to logicznym wydaje się, że poszczególne recenzje powinny być efektem wyłącznie własnej indywidualnej oceny każdego z recenzentów. Upublicznienie treści złożonych recenzji na stronie internetowej wydziału w czasie kiedy kolejni recenzenci dokonywali jeszcze oceny osiągnięć i dorobku naukowego habilitantki i byli na etapie formułowania recenzji, z całą pewnością nie stwarzało warunków do obiektywnej oceny dorobku naukowego habilitantki, a w konsekwencji miało istotny wpływ na prawidłowość procedowania w ramach postępowania habilitacyjnego w niniejszej sprawie.

III. Wadliwość doboru recenzentów powołanych do oceny dorobku naukowego habilitantki w stosunku do obszaru badawczego w ramach dyscypliny pedagogika

W ocenie skarżącej poważne zastrzeżenia budzi kwestia doboru recenzentów dokonujących oceny dorobku naukowego habilitantki wyszczególnionego w autoreferacie w kontekście tematyki ukierunkowanej na zagadnienia rozwoju dzieci w normie intelektualnej (m.in. w zakresie słuchu fonemowego i wymowy).

Zauważyć należy, że dorobek naukowy habilitantki podlegający ocenie w ramach postępowania habilitacyjnego dotyczy de facto logopedii, która ma specyficzny interdyscyplinarny charakter albowiem jest traktowana niekiedy jako dział pedagogiki, niekiedy jako dział medycyny, a czasami nawet jako samodzielną dyscyplinę.

Powołani do oceny pracy naukowej habilitantki recenzenci, posiadają niewątpliwie niekwestionowane kwalifikacje naukowe niemniej jednak obszar ich działalności naukowej pozostaje odległy w stosunku do obszaru badawczego habilitantki.

Dr hab. Jacek Bleszyński, prof. UMK w swojej działalności naukowej zajmuje się tematyką związaną z osobami niepełnosprawnymi, np. autyzmem, zespołem Aspergera, komunikacją alternatywną, chorobą Alzheimera, zespołem Downa, upośledzeniem umysłowym, a także rodzinami adopcyjnymi. Profil naukowy profesora ujawniony na stronie internetowej Wydziału Nauk Pedagogicznych UMK w Toruniu (<http://www.pedagogika.umk.pl/index.php/pl/o-wydziale/rada-wydzialu/226-jacek-bleszczynski>) pozwala ustalić, że zagadnienia tematyki logopedycznej, leżą poza obszarem działalności naukowej recenzenta. Ilustrację obszaru działalności naukowej Profesora stanowią rozprawa habilitacyjna: „Rodzina jako środowisko osób z autyzmem. Aspekt wychowawczo-terapeutyczny” oraz publikacje:

- ✓ Sens życia a pedagogika: impulsy myśli Viktora E. Frankla / Jarosław Tomasz Michalski. Toruń 2011, Acta UNC Pedagog., Z. 28, 2012, S. 79-81 (Jacek J. Bleszyński, Anita Rodkiewicz-Ryżek).

- ✓ Ochrona praw dziecka w świetle standardów polskich i międzynarodowych, Paedagog. Christ., T. 30, 2012, S. 95-109, streszcz. ang.;
- ✓ Rozwój mowy i języka dziecka z niepełnosprawnością intelektualną. Stud. Pragmaling. R. 4, 2012, s. 71-86.
- ✓ Miejsce terapii pedagogicznej w pedagogice specjalnej : studium terminologiczne [W:] red. n. Zenona Gajdzicy, Wokół problemów edukacji i socjalizacji osób niepełnosprawnych: idee, koncepcje, badania. Kraków; Katowice: Impuls: Uniwersytet Śląski, 2011.
- ✓ Terapia ruchowa osób z zespołem Aspergera: implikacje praktyczne: monografia. Wydawnictwo Naukowe Wyższej Szkoły Informatyki, 2011. (Zbigniew Szot, Jacek Błeszyński, Cezary Specht).
- ✓ The differentiation analysis in the description of autism as against other serious developmental disorders [W:] ed. by Barbara Ostapiuk, Karolina Żółkowska, Teresa Żółkowska, Facets of the disability, Szczecin: Uniwersytet Szczeciński, 2011.
- ✓ Mowa i myślenie osób z otępieniem typu Alzheimera: alternatywne sposoby zachowania współdziałania w społeczeństwie [W:] red. n. Agnieszka Nowicka, Wioletta Baziuk. Człowiek z chorobą Alzheimera w rodzinie i środowisku lokalnym, Zielona Góra: Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego: Lubuskie Stowarzyszenie Wsparcia Opiekunów i Osób Dotkniętych Chorobą Alzheimera, 2011.
- ✓ Mowa osób z autyzmem: echolalia - mowa echolaliczna [W:] red. n. Joanna Gruby, Wybrane problemy logopedyczne, Gliwice : Wydawnictwo Fonem.eu, 2011.
- ✓ Niepełnosprawność intelektualna jako zaburzenie ujawniające się w okresie rozwoju [W:] red. n. Jacek J. Błeszyński, Katarzyna Kaczorowska-Bray, Diagnoza i terapia logopedyczna osób z niepełnosprawnością intelektualną: teoretyczne determinanty problemu, Gdańsk : Harmonia Universalis, 2012. (Jacek J. Błeszyński, Lucyna Błeszyńska, Ditta Baczała).
- ✓ Diagnoza rozwoju mowy osób z niepełnosprawnością intelektualną [W:] red. n. Ewa Czaplewska, Stanisław Milewski, Diagnoza logopedyczna: podręcznik akademicki, Sopot: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, 2012.
- ✓ Education of disabled people in Poland: changes in statistics and the approach to "the Other" : segregation, integration, inclusion [W:] red. n. Miroslav Bargel, jr. [et al.], Dilemata sociální pedagogiky v postmoderním světě, Brno : Institut Mezioborových Studií, 2012.

- ✓ Diagnoza i terapia logopedyczna osób z niepełnosprawnością intelektualną: teoretyczne determinanty problemu [W:] red. n. Jacek J. Błeszyński, Katarzyna Kaczorowska-Bray. Gdańsk: Harmonia Universalis, 2012, s. 187-212. (Jacek J. Błeszyński, Katarzyna Kaczorowska-Bray).
- ✓ Przemoc wobec dziecka w rodzinie. Violence against children within the family. [W:] red. n. Alicji Szerłaż i Stefanii Walasek, Obrazy rodziny w ujęciu pedagogicznym i historycznym - The images of family in the historical and pedagogical approach, Wrocław: Oficyna Wydawnicza Atut - Wrocławskie Wydawnictwo Oświatowe, 2012, S. 145-162 (Jacek J. Błeszyński, Anita Rodkiewicz-Ryżek).
- ✓ W poszukiwaniu dróg wsparcia i terapii: na przykładzie rodziny z dzieckiem autystycznym [W:] red. n. Hanna Liberska, Rodzina z dzieckiem niepełnosprawnym: możliwości i ograniczenia rozwoju Warszawa: Difin, 2012, s. 151-174, streszcz. ang.
- ✓ Miejsca Innego w edukacji w Polsce w kontekście rodziny z dzieckiem z autyzmem, [W:] red. n. Lucyny Hurło i Małgorzaty Przybysz-Zaremby, Społeczno-pedagogiczne aspekty życia rodziny, Olsztyn: Wydawnictwo Prospekt PR, 2012.
- ✓ Badania nad usamodzielnieniem osób z zespołem Aspergera: możliwości i ograniczenia [W:] red. n. Stanisława Lipińskiego, Grażyny Zarębskiej, Zaburzenia i deficyty rozwojowe u dzieci i młodzieży. Zgierz: Wydawnictwo Naukowe Kolegium Nauczycielskie, 2012, s.133-150.
- ✓ Podejście pozytywne w diagnozie logopedycznej: problem metatezy [W:] red. n. Jacek Jarosław Błeszyński Medycyna w logopedii: terapia, wspomaganie, wsparcie: trzy drogi - jeden cel. Gdańsk: Harmonia Universalis, 2013, s. 31-39.
- ✓ Język osób z lekką niepełnosprawnością intelektualną: badania nad samodzielnym podejmowaniem wypowiedzi pisemnych [W:] red. n. Ditta Baczała, Jacek J. Błeszyński, Rozwój społeczny osób z niepełnosprawnością intelektualną: ograniczenia i możliwości w zakresie kompetencji społecznych. Toruń: Wydawnictwo Adam Marszałek, 2013, s. 139-159.
- ✓ The language of people with mild intellectual disability: the research written tasks [W:] red. n. Miroslav Bargel, jr. [et al.] Sociální pedagogika v kontextu životních etap člověka. Brno : Institut Mezioborových Studií, 2013, s. 707-718.
- ✓ Rozwój społeczny osób z niepełnosprawnością intelektualną: ograniczenia i możliwości w zakresie kompetencji społecznych [W:] red. n. Ditta Baczała, Jacek J. Błeszyński, Rozwój społeczny osób z niepełnosprawnością intelektualną: ograniczenia

i możliwości w zakresie kompetencji społecznych. Toruń: Wydawnictwo Adam Marszałek, 2013 (Ditta Baczała, Jacek J. Błeszyński).

- ✓ Kluczowe zagadnienia przysposobienia i funkcjonowania rodzin adopcyjnych. Kraków: Oficyna Wydawnicza Impuls, 2010.
- ✓ Analiza różnicująca wybranych zespołów zaburzeń autystycznych: zarys rewalidacji. Toruń: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, 2010.
- ✓ Autyzm a niepełnosprawność intelektualna i opóźnienie w rozwoju: skala ocen zachowań autystycznych, Gdańsk: Harmonia Universalis, 2011.
- ✓ Niepełnosprawność intelektualna: mowa, język, komunikacja: czy iloraz inteligencji wyjaśnia wszystko? Gdańsk: Harmonia Universalis, 2013.

Powyższe pozwala w sposób uzasadniony stwierdzić, że w żadnej z powyższych publikacji Profesor nie porusza tematyki zbieżnej z dorobkiem naukowym habilitantki tj. związanej z fonetyką języka polskiego, słuchem fonemowym, badaniem dzieci w normie intelektualnej, dziećmi w wieku przedszkolnym.

Dr hab. Grażyna Dryżałowska, prof. UW ogniskuje swoją pracę naukową wokół tematyki aktywizacji osób dotkniętych niepełnosprawnością i choć jej działalność naukowa dotyczy dziedziny pedagogiki to jej specjalnością jest pedagogika specjalna. Zgodnie z danymi dostępnymi na portalu Nauka Polska (<http://nauka-polska.pl/dhtml/raporty/ludzieNauki?rtype=opis&objectId=57725&lang=pl>) oraz w zasobach Biblioteki Uniwersytetu Warszawskiego, dorobek naukowy oraz zaangażowanie w realizowane projekty przekonują, że recenzentka porusza się wyłącznie w obszarze pedagogiki specjalnej, o czym świadczy np. rozprawa habilitacyjna: „Rozwój językowy dziecka z uszkodzonym słuchem, a integracja edukacyjna. Model kształcenia edukacyjnego” a także liczne publikacje z dziedziny pedagogiki specjalnej, w szczególności:

- ✓ Drogi edukacyjne osób niesłyszących w perspektywie inkluzji społecznej, Pedagogika specjalna - koncepcje i rzeczywistość. Wielkowieńskowość edukacji osób z niepełnosprawnością, 713, 723, Wydawnictwo Uniwersytetu Szczecińskiego, 2009.
- ✓ Ewolucja uniwersyteckiej pedagogiki specjalnej, Trwałość i zmiana w pedagogice specjalnej.50-lecie Katedry Pedagogiki Specjalnej na Uniwersytecie Warszawskim, 978-83-62015-07-8, 13, 19, Wydawnictwo Akademickie ŻAK, 2009.

- ✓ Historia i współczesność pedagogiki specjalnej, Trwałość i zmiana w pedagogice specjalnej. 50-lecie Katedry Pedagogiki Specjalnej na Uniwersytecie Warszawskim, 9, 10, Wydawnictwo Akademickie Żak, 2009.
- ✓ Samotność dziecka niepełnosprawnego i jego rodziny, Współczesne problemy pedagogiki specjalnej, 26, 32, Wydawnictwo Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego, 2008.
- ✓ Uczniowie niesłyszący w szkołach masowych i specjalnych, Pedagogika specjalna - koncepcje i rzeczywistość. Socjopedagogiczne aspekty rehabilitacji osób niepełnosprawnych, Wydawnictwo Uniwersytetu Szczecińskiego, 2008.
- ✓ Szkoła integracyjna, Encyklopedia pedagogiczna XXI wieku, 264, 269, Wydawnictwo Akademickie Żak, 2007.
- ✓ Sytuacja studentów niepełnosprawnych w polskich szkołach wyższych, Pomiedzy teoria a praktyka, 203, 212, Wydawnictwo Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego, 2006.
- ✓ Szanse i bariery niepełnosprawnych absolwentów szkół wyższych na rynku pracy, Potrzeby osób niepełnosprawnych w warunkach globalnych przemian społeczno-gospodarczych, 1, Oficyna Wydawnicza, 2006.
- ✓ Szanse i bariery zatrudnienia niepełnosprawnych absolwentów szkół wyższych, Potrzeby osób niepełnosprawnych w warunkach globalnych przemian społeczno-gospodarczych, 237, 250, Wydawnictwo Uniwersytetu w Zielonej Górze, 2006.
- ✓ Integracja edukacyjna a integracja społeczna, Integracja społeczna osób niepełnosprawnych, , 215, 224, Wydawnictwo Akademickie Żak, 2004.
- ✓ Defektologia, Encyklopedia pedagogiczna XXI wieku, 628, 628, Wydawnictwo Akademickie Żak, 2003.
- ✓ Inwalidztwo, Encyklopedia pedagogiczna XXI wieku, 425, 426, Wydawnictwo Akademickie Żak, 2003.
- ✓ Narracja jako typ wiedzy i myślenia w pedagogice specjalnej - perspektywy i ograniczenia badawcze, Konteksty teoretyczne, 13, 16, Wydawnictwa Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego, 2003.
- ✓ Obecność teorii "wspólne i swoiste" Aleksandra Hulka we współczesnej pedagogice, Paradygmaty i przeobrażenia pedagogiki specjalnej w świetle dorobku Profesora Aleksandra Hulka. Materiały z ogólnopolskiej konferencji Warszawa, 82, 85, Wydawnictwo Akademickie Żak, 2001.

- ✓ Analiza funkcjonowania systemu kształcenia integracyjnego w szkołach podstawowych, Integracja dzieci niepełnosprawnych w przedszkolu i szkole, 131, 190, 1994.
- ✓ Doskonalenie teorii i praktyki rehabilitacji oraz kształcenia specjalnego osób niepełnosprawnych, Edukacja osób niepełnosprawnych, 1993.
- ✓ Integracja funkcjonalna dziecka niesłyszącego, Uczeń niepełnosprawny w szkole masowej, 1992.
- ✓ Recepja programów telewizyjnych dla niesłyszących przez rodziców dzieci z wadami słuchu, Środki masowego przekazu a człowiek niepełnosprawny, 153, 156, PTWK, 1991.
- ✓ Integracja edukacyjna - od zależności do autonomii, Studia edukacyjne, 25, 2013.
- ✓ poradnik dla rodziców dzieci niepełnosprawnych: „Pokochaj mnie mamo!” 2008r.

Powyższe pozwala ustalić, że tematyka poruszana przez Panią Profesor w publikacjach wyszczególnionych powyżej nie dotyczy tematyki poruszanej przez habilitantkę w jej dorobku naukowym.

Prof. dr hab. Bogdan Szczepankowski, specjalizuje się w pedagogice specjalnej, surdopedagogice, a jego działalność naukowa jest skupiona wokół problemów osób niepełnosprawnych słuchowo. Analizując dane ilustrujące aktywność naukową recenzenta upublicznione na portalu Nauka Polska nie sposób nie zauważyć, że recenzent skupia swoją uwagę wyłącznie na tematyce pedagogiki specjalnej w zakresie osób z uszkodzonym narządem słuchu, o czym świadczy rozprawa doktorska: „Funkcje języka migowego w surdopedagogice. Przygotowanie nauczycieli i rodziców” 1993r.; rozprawa habilitacyjna: „Wyrównywanie szans osób niesłyszących” 1999r. a także liczne publikacje m.in:

- ✓ Specyficzne koszty zatrudniania i rehabilitacji zawodowej osób niesłyszących Aktywizacja zawodowa osób niepełnosprawnych, 2007.
- ✓ Ocalić od zapomnienia. Początki polskiej surdopedagogiki – ks. Anzelm Zygmunt, Świat Ciszy, 2007.
- ✓ Ks. Anzelm Zygmunt – pierwszy surdopedagog polski, Szkoła Specjalna, 2007;
- ✓ Telefony komórkowe a uszkodzenie słuchu, Świat Ciszy, 2005.
- ✓ Osoba niesłysząca na otwartym rynku pracy – potrzeby, problemy, bariery, Aktywizacja zawodowa osób niepełnosprawnych. Kwartalnik, 2005.

- ✓ Conversor – podręczny system FM, Świat Ciszy, 2005.
- ✓ Nie jesteś sam: poradnik niesłyszącego studenta: praca zbiorowa / pod red. Bogdana Szczepankowskiego i Stanisława Jurkiewicza, Warszawa: Polski Związek Głuchych; Zespół Niesłyszących Studentów i Absolwentów Wyższych Uczelni "Fabulinus", 1974.
- ✓ Niesłyszący, głusi, głuchoniemi: wyrównywanie szans, Warszawa: Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, 1999.
- ✓ Oczy pomagają słyszeć: podręcznik odczytywania mowy z ust, Warszawa: Polski Związek Głuchych, 1973.
- ✓ Podstawy języka migowego, Warszawa: Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, 1994.
- ✓ Podstawy języka migowego: podręcznik dla nauczycieli, Warszawa: Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, 1988.
- ✓ Polski język migowy: opis lingwistyczny”(Jacek Perlin, Bogdan Szczepankowski), Warszawa: Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, 1992.
- ✓ Pomoce techniczne dla osób niepełnosprawnych/ Stanisław Jakubowski, Róża Serafin, Bogdan Szczepankowski; [Pełnomocnik do Spraw Osób Niepełnosprawnych]. Warszawa: Centrum Naukowo-Badawcze Spółdzielczości Inwalidów: Państw. Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, 1994.
- ✓ Problemy rehabilitacji inwalidów słuchu, Polski Związek Głuchych. Warszawa: [s.n.], 1973.
- ✓ Słownik liturgiczny języka migowego”, Katowice : Księgarnia Świętego Jacka, 2000.
- ✓ Szkolny słownik języka migowego. [T. 1] (Bogdan Szczepankowski i Marek Rona), Bydgoszcz: „Vinea”, 1994.
- ✓ Wspomaganie rozwoju dziecka niesłyszącego: audiofonologia pedagogiczna, Warszawa: Wydawnictwo Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego, 2009.

Podobnie jak w przypadku pozostałych recenzentów stwierdzić należy, że obszar zainteresowań naukowych Profesora Szczepankowskiego nie jest zbieżny z zakresem działań naukowych habilitantki.

Pozostając w szacunku oraz odnosząc się z uznaniem do ogromu i znaczenia dla rozwoju nauki, wskazanego wyżej, dorobku naukowego wszystkich recenzentów, stwierdzić należy, że

obszar zainteresowania naukowego żadnego z recenzentów nie pokrywa się ani nawet nie krzyżuje się z obszarem badawczym habilitantki.

Przedstawiony do oceny dorobek naukowy habilitantki dotyczył zagadnienia słuchu fonemowego, który najprościej definiowany jest umiejętnością rozróżnienia fonemów, czyli najmniejszych elementów wyrazów. Prawidłowo rozwinięty słuch fonemowy jest niezbędnym warunkiem opanowania przez dziecko nauki czytania i pisania. Słuch fonemowy nie ma zatem wiele wspólnego z narządem słuchu w rozumieniu anatomicznym ani z dysfunkcjami narządu słuchu lub niepełnosprawnością. Tym samym doniosły dorobek naukowy każdego z recenzentów dotyczący tematyki autyzmu, języka migowego, czy też metod nauczania wykorzystywanych w pedagogice specjalnej pozostawał w zupełnej rozbieżności w stosunku do obszaru badawczego habilitantki. Z tego względu, w przekonaniu skarżącej, dobór recenzentów do oceny jej dorobku naukowego na potrzeby postępowania habilitacyjnego był nieprawidłowy albowiem żaden z oceniających nie zajmuje się tematyką naukową, w obszarze której ogniskują się prace badawcze i naukowe habilitantki.

W szczególności, na podstawie analizy publikacji i aktywności naukowych każdego z recenzentów stwierdzić można, że żaden z nich nie zajmuje się pedagogiką wczesnoszkolną, zagadnieniami związanymi z nauką czytania i pisania, słuchem fonemowym, badaniem dzieci w wieku przedszkolnym czy badaniem dzieci w normie intelektualnej.

Żaden z recenzentów, nie porusza również w swoich publikacjach tematyki związanej z prawidłową i nieprawidłową wymową dzieci w normie intelektualnej, a także zagadnień związanych z fonetyką języka polskiego.

Powyższe przekonuje, że powołani do oceny dorobku naukowego habilitantki recenzenci, będący niekwestionowanymi autorytetami nauki w zakresie pedagogiki specjalnej, uszkodzenia narządu słuchu i języka migowego czy też form komunikacji z osobami dotkniętymi autyzmem lub chorobą Aspargera formułowali merytoryczną ocenę pracy naukowej dotyczącej zagadnień z zakresu dzieci pozostających w normie intelektualnej, fonetyki i logopedii.

Okoliczność powyższa ma szczególnie istotne znaczenie w kontekście art. 16 ust 1 Ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym, który jako jedno z kryterium oceny osiągnięć naukowych habilitantki wskazuje „*znaczny wkład autora w rozwój określonej dyscypliny naukowej*”. W konsekwencji nie można przyjąć, że ocena dorobku naukowego habilitantki z

punktu widzenia jej wkładu w rozwój pedagogiki została dokonana prawidłowo skoro merytorycznej oceny dokonywały osoby specjalizujące się w zupełnie innych obszarach tej dyscypliny naukowej niż obszar badawczy habilitantki. Tytułem przykładu wskazać można, że jeden z recenzentów, prof. J. Błeszyński, w treści swojej recenzji z niewyjaśnionych powodów ulokował dorobek naukowy habilitantki w pedagogice specjalnej.

IV. Wadliwe podstawy opinii komisji habilitacyjnej w przedmiocie odmowy nadania skarżącej tytułu doktora habilitowanego - niepełne i błędne opinie recenzentów.

Podstawowym zarzutem, jaki należy sformułować pod adresem przedstawionych w postępowaniu habilitacyjnym recenzji jest brak kompleksowej oceny dorobku naukowego wskazanego w autoreferacie habilitantki.

Skarżąca, w autoreferacie w zakresie osiągnięć uzyskanych po otrzymaniu stopnia doktora wykazała: (1) publikację monografii pt. „Ocena słuchu fonemowego u dzieci w wieku przedszkolnym” oraz (2) zrealizowane przedsięwzięcie projektowe w postaci „Portalu edukacyjnego polskiej fonetyki stosowanej w zakresie normy i patologii mowy” (www.fonem.eu).

Analiza treści recenzji sformułowanych w zakresie oceny dorobku naukowego przez członków komisji habilitacyjnej przekonuje, że żaden z recenzentów nie dokonał merytorycznej oceny zgłoszonego przez habilitantkę projektu (portalu www.fonem.eu).

Habilitantka wraz z materiałem oddanym do oceny udostępniła recenzentom możliwość nieodpłatnego korzystania ze wszystkich zasobów portalu fonem.eu załączając do materiałów pełne dane do logowania na portalu dla każdego z recenzentów. Jak wynika z danych z systemu komputerowego monitorujących ruch użytkowników portalu z danych logowania skorzystali jedynie dwaj recenzenci, logując się do zasobów portalu jednokrotnie. Pani Prof. Dryżałowska zalogowała się w dniu 22 grudnia 2013 r. o godzinie 00:44:07 a następnie wylogowała się po upływie około 30 minut. Pan Prof. Błeszyński zalogował się do portalu w dniu 21 listopada 2013 o godzinie 12:22:44 po czym wylogował się z portalu po upływie ok. 40 minut. Wskazany powyżej czas użytkowania portalu przez recenzentów jest niewystarczający nawet do poznania zasad funkcjonowania tego narzędzia nie mówiąc już o

rzeczowej ocenie jego funkcjonalności, stosowanych metod badawczych i walorów naukowych.

Portal składa się z 4 modułów zawierających trójwymiarowe animacje głosek języka polskiego w tym: animacje 45 głosek normatywnych w izolacji, animacje 45 wyrazów przedstawiających poszczególne głoski w kontekście samogłoskowym, animacje 73 najczęściej występujących nieprawidłowości wymowy, w tym 52 substytucje oraz 21 deformacji, animacje 8 wyrazów zawierających nieprawidłowo realizowane fonemy w otoczeniu samogłoskowym. Oprócz graficznych animacji przedstawiających wady wymowy zamieszczono również ponad 200 filmów z nagraniami ilustrującymi daną wadę wymowy. Wszystkie animacje są animacjami autorskimi, powstałymi na bazie dostępnej literatury przedmiotu lub przedstawiające obiektywne badania mowy z wykorzystaniem aparatury Artykulograf AG500.

Ze względu na powyższe, w świetle zasad doświadczenia życiowego nie można uznać, że 30 minutowe poruszanie się użytkownika po portalu daje techniczną możliwość poznania zasobów portalu oraz dokonania rzeczowej oceny wszystkich jego walorów. Tym samym negatywne oceny formułowane przez recenzentów, przyjmujące postać ogólnikowych odnośnie osiągnięcia projektowego zamieszczonego na portalu www.fonem.eu nie zostały poparte wnikliwą analizą portalu ani jego merytoryczną oceną dokonaną choćby w minimalnym zakresie. Tym samym, recenzje opiniujących należało uznać za niepełne w zakresie w jakim uchylają się od dokonania merytorycznej oceny osiągnięcia projektowego habilitantki.

Jeden z recenzentów – prof. Szczepankowski przyznał wprost w treści złożonej recenzji, że nie otrzymał kompletnych materiałów do sporządzenia recenzji w przedmiocie oceny dorobku naukowego habilitantki przyznając, że sformułowana przez niego recenzja nie uwzględnia wymogów ustawowych. Doceniając szczerą oświadczenia recenzenta należy jednak zauważyć, że zawarte we wstępie recenzji ww. zastrzeżenie ma charakter ogólny i nie pozwala odpowiedzieć na pytanie w jakim konkretnie zakresie opiniujący miał możliwość zapoznania się z materiałem ilustrującym dorobek naukowy habilitantki, a w jakim już nie. W konsekwencji, złożona przez prof. Szczepankowskiego recenzja jest w sensie formalnoprawnym nieprzydatna dla celów postępowania habilitacyjnego. Jej treść, w świetle poczynionego na wstępie ogólnego zastrzeżenia o niekompletności materiału, nie pozwala na

ustalenie czy recenzja została sporządzona w sposób właściwy i wyczerpujący czy nie. Mając na względzie, że autor recenzji, z własnej inicjatywy zastrzeżę już na wstępie opinii, że jego ocena „nie może uwzględniać wszystkich elementów wynikających z procedur określonych w (...) rozporządzeniu MNiSW”, nie można takiej recenzji traktować jako kompletnej. Nadto treść powyższego zastrzeżenia sformułowanego w sposób ogólnikowy nie dawała komisji habilitacyjnej żadnych podstaw do oceny kompletności oceny oraz samodzielnego ustalenia w jakim zakresie recenzja ta może stać się podstawą do oceny dorobku naukowego habilitantki. Skoro, zgodnie z wypowiedzią recenzenta nie miał on dostępu do kompletnych materiałów podlegających ocenie, formułowane przez niego oceny nie powinny być traktowane jako wystarczające dla potrzeb prowadzonego postępowania habilitacyjnego. Zaznaczyć w tym kontekście można, że dane z monitoringu korzystania z portalu www.fonem.eu wskazują, że Pan prof. Szczepankowski ani razu nie zalogował się na portalu, co uzasadnia przekonanie, że w ogóle nie zapoznał się z zasobami tego portalu. (W załączeniu przedkładam wydruk z monitoringu korzystania z portalu www.fonem.eu). W świetle powyższego nie ulega wątpliwości, że w ramach złożonej recenzji recenzent nie dokonał kompletnej oceny dorobku naukowego jaki habilitantka zilustrowała autoreferatem.

W nawiązaniu do powyższego, nie sposób zgodzić się z formułowanym przez recenzentów zarzutem, że wykazywany przez nią projekt w postaci „Portal edukacyjnego polskiej fonetyki stosowanej w zakresie normy i patologii mowy” (www.fonem.eu) ma charakter komercyjny. Opinia ta jest całkowicie nieuprawniona i bezzasadna albowiem żaden z recenzentów nie dokonywał ustaleń zasad funkcjonowania portalu w kontekście jego rentowności, a ustalenie tego rodzaju stanowi konieczną przesłankę do ustalenia czy mamy do czynienia z przedsięwzięciem o charakterze komercyjnym.

Istotnie, realizację projektu a także przeprowadzenie badań na których bazują metody treningowe portalu umożliwiło pozyskanie przez habilitantkę indywidualnego grantu z środków unijnych w ramach Programu Operacyjnego POIG 8.1. co ze względów formalnych wymagało opracowania budżetu i planu finansowania projektu. Niemniej jednak zauważyć należy, że roczny nieograniczony dostęp dla użytkowników portalu został ustalony na poziomie symbolicznej opłaty w wysokości 10 zł rocznie. Tym samym trudno przyjąć, że portal fonem.eu oferujący szerokie spektrum wizualizacji głosek w izolacji i sąsiedztwie w zakresie wymowy normatywnej i patologicznej za 10 zł w stosunku rocznym rocznie jest

przedsięwzięciem zdeterminowanym wyłącznie na generowanie zysku w sensie ekonomicznym tj. komercyjnym w ścisłym tego słowa znaczeniu.

Ponadto żaden z recenzentów nie uzasadnił ani nie wyjaśnił w swojej opinii z jakich konkretnie względów przyjął, że portal fonem.eu jest osiągnięciem pozbawionym waloru w wymiarze naukowym. Być może brak uzasadnienia jest wynikiem okoliczności, że recenzenci nie zapoznali się z funkcjonowaniem i zasobami portalu w stopniu umożliwiającym dokonanie uzasadnionej oceny jego wartości. Mając na uwadze innowacyjny charakter tego projektu zrozumiałym byłoby gdyby dla recenzentów był to pierwszy kontakt z tego rodzaju narzędziem. Niemniej jednak nawet w takiej sytuacji wskazówką dla kierunku oceny tego osiągnięcia projektowego mogłoby stanowić uznanie projektu w konkursie European Language Label (Europejskiego znaku innowacyjności nauczania i uczenia języków obcych) oraz wypowiedzi na temat projektu publikowane w serwisie internetowym Nauka Polska („Animacje głosek i wad wymowy dostępne w Internecie”).

Analizując treść wypowiedzi opiniujących zawartych w recenzjach uznać należy, że zawierają one szereg błędów (nawet w zakresie terminologii jaką posługuje się dyscyplina naukowa oraz tytułów materiałów wyszczególnionych w autoreferacie habilitantki) i nieścisłości świadczących o tym, że analiza materiału przedstawionego przez habilitantkę zilustrowana treścią recenzji została dokonana niewnikliwie, pobieżnie a formułowane wnioski noszą w pewnym zakresie znamiona automatyzmu.

Istotnego podkreślenia wymaga także fakt, że wnioski formułowane w recenzjach, zawierające odwołanie do niewłaściwych jednostek redakcyjnych Ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz przepisów Rozporządzeń wykonawczych do ustawy, a także postulaty opiniujących o „niedopuszczaniu habilitantki do kolokwium habilitacyjnego” przekonują, że ocena jej pracy naukowej została dokonana w oparciu o nieobowiązujące aktualnie kryteria.

Powyzsze budzi także poważne wątpliwości w ustaleniu czy opiniujący dorobek naukowy habilitantki recenzenci faktycznie działali na podstawie aktualnie obowiązujących przepisów regulujących tryb nadawania stopnia doktora habilitowanego czy też, w sposób nieuzasadniony, przy ocenie wniosku habilitantki zastosowano przepisy poprzednio obowiązujące. Wątpliwości w powyższym zakresie pogłębia lapidarne uzasadnienie opinii

sformułowanej przez komisję habilitacyjną oraz stanowiące kopię jego treści uzasadnienie uchwały Rady WNP UMK nr 6/H/2014 z dnia 8 kwietnia 2014r., które w najmniejszym stopniu nie odnosi się do wniosków recenzentów w zakresie „kolokwium habilitacyjnego” ani powoływania się na treść uchylonych przepisów Ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym.

Próbując zilustrować zakres wadliwości i nieścisłości ocen zawartych w recenzjach opiniujących habilitantka w załączeniu przedkłada sformułowane przez siebie odpowiedzi na recenzje będące podstawą opinii komisji habilitacyjnej. Sformułowane przez skarżącą odpowiedzi na recenzje mają na celu przedstawienie argumentacji odnośnie stawianych w treści recenzji zarzutów, a także powinny stanowić pomoc w ocenie prawidłowości i kompletności opinii recenzentów dokonywanej na etapie rozpoznawania niniejszego odwołania.

Niezależnie od powyższego, podkreślenia w treści odwołania wymaga jednak kwestia zarzutu autoplgiatu formułowana przez recenzentów prof. Błęszyńskiego i prof. Dryżałowską. Powyższy zarzut formułowany przez recenzentów habilitantka ocenia jako szczególnie krzywdzący, albowiem nie znajduje on oparcia w okolicznościach faktycznych. Wskazać należy, że pojęcie autoplgiatu jest pojęciem spoza języka prawnego o znaczeniu pozaustawowym. Tym pojęciem nie posługuje się ani Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych ani Ustawa o stopniach naukowych i tytule naukowym. Pojęcie „autoplgiatu”, zawierające w swej istocie wewnętrzną sprzeczność pomiędzy sformułowaniem „auto” a sformułowaniem „plagiat” oznacza faktycznie naruszenie kierowane ze strony twórcy w stosunku do własnego utworu polegające na odebraniu dziełu charakteru indywidualnego i oryginalnego w stosunku do uprzedniej twórczości własnej. Znamieniem autoplgiatu determinującym jego byt jest taka treść dzieła, która imituje pełnowartościowość kreacji będąc w rzeczywistości ukrytą kopią swego pierwowzoru (zob. „Autoplgiat” Jakub Michał Doliński <https://sip.legalis.pl/document-full.seam?documentId=mjxw62zoge>). Powyższe oznacza, że praktycznie zjawisko autoplgiatu może być postrzegane jedynie w kontekście sztucznego poszerzania dorobku twórcy, który działa w zamiarze wprowadzenia w błąd co do oryginalności tworzonego dzieła. Cechą istotną autoplgiatu jest zamiar towarzyszący działaniu autora zdeterminowany na stworzeniu mylnego wyobrażenia co do oryginalności własnego utworu względem poprzednich. W omawianym przypadku taka sytuacja nie ma miejsca, a stawiane habilitantce zarzuty w zakresie autoplgiatu są nieuzasadnione. Wnikliwa

analiza pozycji wykazanych przez habilitantkę w bibliografii oraz w przypisach do treści publikacji wskazuje, że odwołania do treści poprzednich publikacji autorstwa habilitantki były każdorazowo opatrywane przypisem, a także wykazywane w liście bibliograficznej. Zauważyć należy również, że w przypadkach powielenia fragmentu tekstu wcześniej publikowanego, treść nie była wykorzystywana w pierwotnym kontekście, a fakt wykorzystania elementu uprzedniej publikacji został ujawniony poprzez opatrzenie fragmentu stosownym przypisem. Opisane działanie nie nosi zatem znamion autoplagiatu albowiem żadne z zastosowanych przez habilitantkę odwołań do treści innych publikacji nie było zdeterminowane na wywołanie u czytelnika mylnego wyobrażenia o oryginalności treści.

V. Wniosek

Reasumując, wskazane powyżej okoliczności ilustrujące uchybienia natury formalnej i merytorycznej postępowania habilitacyjnego uzasadniają celowość sformułowania przez skarżącą odwołania od decyzji Rady Wydziału tj. uchwały nr 6/H/2014 z dnia 8 kwietnia 2014r.

Oczywistym jest, że kariery naukowe poszczególnych osób mają indywidualny niejednokrotnie niemierzalny charakter. Z tego względu nie można określić w sposób tabelaryczny minimów warunkujących uzyskanie kolejnych stopni w karierze naukowej. Niemniej jednak element porównawczy jest naturalnym i istotnym czynnikiem oceny wkładu w rozwój nauki w danej dziedzinie. Analizując dostępne publicznie dokumentacje ilustrujące przebieg postępowań habilitacyjnych względem pozostałych kandydatów, których postępowania zakończyły się sukcesem, dorobek naukowy skarżącej, a także jej znaczącą aktywność w projektach naukowych, pod wieloma istotnymi względami należało ocenić jako ponadprzeciętną.

Dr Joanna Gruba

W załączeniu:

- odpowiedz na recenzję prof. Błeszyńskiego
- odpowiedz na recenzję prof. Dryżałowskiej
- odpowiedz na recenzję prof. Szczepankowiego

- wydruk print screen ze strony internetowej wydziału ilustrujące tryb upubliczniania treści recenzji;
- wydruk print screen z systemu monitoringu logowania do portalu www.fonem.eu